

<p>اسکے ولایت بذات تو مختم مومنان راز گلشن وحدت در نظام نبوت و اسلام علم باطن بعالم رویا نشر اور اقامت کون و فساد کعبت کو تختہ شکستہ کند سال ہفتم بروز فتح غموض ہم برقعہ براہیبا دبری ستمندی کہ سلطنت طلب قلم صنع نقشے لا زال</p>	<p>وہی نبوت بعینہ تو مختم نکلت راز از گوشہ ششم ہست ذات تو لازم و لازم ز محمد منورہ معلوم بولاسے تو کردہ سرفراز غیر تو کشف صورت کبیرم غیر فرار گشتہ موسوم دامودے خزینہ معدوم نرود از جناب تو محرم کرد بر لوحہ ازل مرقوم</p>
--	---

نظرہ انما علی باشد

کہ بذاتش ہمہ جلی باشد

ساقی کوثرے بغیر حساب

بہ قیم و گدا بہ طعم و آب

نیت غیر از تو اسی اولی الالباب

مخط افندہ در ان زمان کز اب

مشریب تو ہم ایشا رہت

عامل پاک آید بخوسے

<p>جسز با ولاد تو روا بنود کہ بسا کل عطا کند بر کوع مرتکب از پرستش اصنام تا نمازت ربا و فوت شود غیر تو خستم حضرت قرآن فائزہ خیر سے بعرصہ رزم روز و شب دیدم ہی خوانند</p>	<p>جمع اسم محمد و القاب جز تو انگشتری ہر لالا ثواب نشدی از صبا و تا بہ شباب باز از چہرہ خورشید نقاب کہ کند از رکاب تا بر کاسید چون خوانم مفتح الابواب زمرہ غوث و زمرہ اقطاب</p>
--	---

سنگہ انما علی باشد
 کہ بذاتش ہمہ جلی باشد

<p>ای بہ تشریف لافتی مسرور قائل روگشت بعین کمال بہ نبوت کہ می زند پہلو جا کے بر خاتم نبوت کرد اسے انیس محمد محنت ار نیست بر ذات پاک تو اصلا</p>	<p>وسے بہ تعظیم ہل اسے مشہور عارف من عرف بعین حضور نیست کس را بغیر تو مقدر قدم پاکت امی فلک دستور از ابد روز و شب سنن شہور هیچ ماہیت خفی مستور</p>
--	---

روز هشتم بگاه شوکت تو در سخاوت نظیر تو سدوم و حسدیم سخا بروز نوال بسرخوش از باد طرب بفلک	قیصر از حاکم تو بود ما نور در شجاعت حریت تو مستور ریزه سپین ادیم تو غفور مے سرانید جمله دور و قصور
---	---

	مظهر انما علی باشد که بذاتش همه جلی باشد	
--	---	--

می فلک سائبان ایوانت کجاست کاینجا زدند دم تفریق انت متی بمنزل بارون بدر بارگاه رفعت تو سر باینل علی کنی لبوال نقد ایوان بکینه کرمست کرد عیسی جو مشوق اجناس کام انور در دیده دادند بگردار سے تو صید انجم	عرش سلج حسدیم دیوانت خطبه لکست بر بانگت بر ملا شادیت در شانت هست خاتان مکینه در بانگت منحصر نیست حد احسانت جنس عفو است عرض دکانت بود تقسیم رمز فرمانت حیرتم برده زور اسکانت شیر لوزد بروز میدا منتی
---	---

یوزخیل ملک مجفیل قدس | ہمہ رطب اللسان بہ بیانت

منظر انما علی باشد
کہ بذاتش ہمہ جلی باشد

السلام اسے قتیل تیغ بلا
السلام اسے امیر اہل دلا
السلام اسے سفینے نابینا
السلام اسے فریح راہیسا
السلام اسے شفیق بر تو خدا
السلام اسے کشدہ افعی
السلام اسے زسدرہ میوہ منا
السلام اسے شجنداز تو صفا
السلام امی امیر عقده کشا
السلام اسے مستبد و سرا
ور و عارف بود صلاح و سا

السلام اسے شہید کسم جفا
السلام اسے امیر طاعت حق
السلام اسے محمد ثانی
السلام اسے محدث مزبور
السلام اسے کلیم کاظم نام
السلام اسے بامر حق راضی
السلام اسے تقی تفاوت کشش
السلام اسے نعت بزم کم
السلام اسے خمیر حال جبین
السلام اسے امام روح افند
یت شان اہلبیت مدام

منظر انما علی باشد

که بدانش همه جلی باشد

سن کلام سید عبد العلی طالع

مصحف شده خانه ام سرگرمیت گشتی
 مطلع چون مهر سر لوح بیاض روزگار
 مطلع چشم و جراع و حسن رافزوم
 مطلع ریاضیه تفسیر قرآن یقین
 مطلع هر لفظار گلدسته گلزار قدس
 مطلع از رتبه گریب اللشعرا نم بجاست
 مطلع کش بر بیاض صبح گریازی تم
 مطلع از شرقی صبح امانت لمعه
 این بود آن مطلع کز وی شود در روز حشر

مطلع سر زرد ز دل چون آفتاب خاوری
 مطلع بسم الله دیوان مدت گشتی
 مطلع ابروی یوسف طلعتان دلی
 مطلع طغرای فرمان مداح گشتی
 مطلع هر مصرعش سرور بیاض سروری
 کاندو مغمم پوشان نشان حیدری
 میکند هر صفوحش خط شعاع مسطری
 طالع عازوی آفتاب معنی دین پروری
 نامه اعمال سن منشور نیکو مغفری

آنکه باشد جای نامش اسم اعظم بر تکیه
 نیست شاهی در جهان الا اسیر کوه

سالک

آن خداوندیکه نمود جز نبی همتی او
 عرش اعظم پایه از کرسی والای او

عالمکان در طریق مستن کسرخنی
 هر سوادی را که یثی بریاض روزگار
 هر که اگر دو دو پادشاه جام یقین
 میکند از خورشیدانش لامی ختیا
 گشت معراجش چو دوش سرور دنیا
 از شرف روزیکه بر مهر نبوت پاکدشت
 آن بد اللهی که مهر از حکم او آمد پیرخ
 رتبه شاهان بر او بجز را سنجیده ام

کار عینک میکند پادیده خاک پای او
 بهمت رعی بود ستر پسر
 نشنود جز چار قیل از قفل بنیامی
 هر که را باشد امیر المومنین مولای او
 شد دو بالا قوت اسلام از بالای او
 سکه زن شد در دو عالم رتبه بالای او
 در کف دست در ا باشد مدیضامی او
 از سلیمان سکندر کس نه از جای او

آنکه باشد جای بهش هم اعظم برنگین
 نیست شاهی در جهان الا امیر المومنین

تا سلسل شد بدش ترز بانهای سن
 غنچه دل تار فیض حش کل کل شگفت
 پر توهرش عیان شد ناز سماک و صبح
 مل زهرش در تنم شد شمع فانوس خلیل
 از سجود و رکش بالا بلیتم چون بلال

سوح آب زندگی سطریت از نشانی
 خنده بر فردوس و طبع چمن پیری
 میکند کسب شرف و رشید از شهامی
 بسکه گرد کرد او پروانه سان اعضای
 هر زورشون بود چون پاره از سیامی

جز دلائلش طبیعت از حسیر و عماد بر ناز ام
دست بر دارم ز فردوس نعیم و باغ خالد
سجده گاده نه فلک باشد غبار تر تم
من که از دجش لیک از غلاد و عقاد

مخوشه جوان و هر آنکه سپاهت های
گر بخت باشد رقیام مسلمان با دای من
گر بود یک گل زمین بر دستاقتن جاسن
دوش آن بد بر زبان منبخت پیرای من

آنکه باشد جانا مش سیم عظم بر نگین
فیست شاهی در جهان الایر المومنین

هر که اهرش چو صبح از مشرق ل منزل
عارفی چند گل از دهه که در بزم یقین
یک سر مو هر که در دل نشان مهاد
لیکه بر معراج حیرت در بهای طوف او
هر که خاک پای او گردید گرد و سرفراز
از فلک بند و چو احرام حرمش جبرئیل
چون شود و شان سر او و کف او حق

تا نفس در سینه اش باشد دم از حیدر بند
ساعه عرفان دست ساقی کو شزند
لاوت چون در بخت در پانگی گوهر زنده
تا ابد چون طائر تصویب بال و پر زنده
آنکه دست از دهنش سازد جبار زنده
گر چه گام اول از عرش برین برتر زنده
پسے نامل از زبان استغاد هم زنده

آنکه باشد بجای ناس سیم عظم بر من
فیست شاهی در جهان الایر المومنین

<p>نور در پیشانی خود میدزدن تا بان است در صدق و در دین دل پند است سروران هر را سرای ایمان است طوبی و غلمان هر در غنّه ضیوان است مصطفی و جبرئیل از دندان است این سخن ضرب المثل چون سکه دوران است</p>	<p>ای سر فر از یک سر را همه سالان است بجز بر از یک زینت داده است اینبار همه را بسم الله قرآن دل است خوب چون بدم مکان لا مکان عشق است عش و کسی هست بالوح و قلم باروزگار در جهان تا باشد از شمس و قمر نام و نشان</p>
--	---

<p>آنکه باشد جای نامش اسم عظم بر نگین نیست شاهی در جهان الا میر المومنین</p>	
---	--

<p>شمع محفل پر تو خورشید تا بانم است این سخن جیل المومنین ایمانم است اینقدر فرصت گروشها دورانم است حرز جان قوت بازوی ایمانم است طالع این مطلع فرغ صبح ایقانم است</p>	<p>بزم دل روشن مهر شاه در انم است غیر او نبود بحالم اقرب از حیل الوعد آزرد مارم بگرد مقدس گرد بدنی بزر بانم در دناش بیگل مهرش لب نیست از مهر و هم روشن جهان عقا</p>
--	---

<p>آنکه باشد جای نامش اسم عظم بر نگین نیست شاهی در جهان الا میر المومنین</p>	
---	--

سن کلام نظام استرآبادی

استاد بهار دین مسام اند	مذبح دوازده امام اند
اولاد علی و عترتش را	تا حشر بجان و دل غلام اند
دیگی است جویم سیرند جوش	از بهر منافقان که خام اند
بر جمع فسرندگان بیدین	گل طرح مکن که درز کام اند
تفسیر مکن کلام حق را	کاین فرقه مخالف کلام اند
از بعد جنیب خاص باری	چارانند که در زبان عام اند

در پاکی شان نه شک نه ریب
زان چارنگی نداشت علی

دارم ز خود آسمانها	در دل خلدش زمین سنانها
از بغض و نفاق و چهره زرد	دارند منافقان نشانها
شد مهر علی و عترت او	انوار چرخ خاندانها
مهر ولی الله هست مرقوم	از روز انزل بلوح جانها
بر مدحت فطرت اشرف او	اوراق کبود آسمانها
بر دشمن او کند لعنت	مرغان سحر بوسه آستانها

چاراند فتادہ درز با ہنا	از بعد محمد مؤید
	در پاکی شان نہ شک نہ زیبے زان چار یکے نہ داشت علیے
دورست حسود از ہدایت در جان منافقان سرایت محروم ز رورق عنایت کردند خلاف نص و آیت یک جریدہ ز ساغوش کفایت بے دوستی شد ولایت از چار کس اند در حکایت	اسے واقف کار از ہدایت خوش باش کہ کرد علت بغض وز بجز ہلاکت اند این قوم در کار خلافت از تعصب در دفع صداع صد گناہت ندہند بکس ولایت خلد پیوستہ مخالف و منافق
	در پاکی شان نہ شک نہ زیبے زان چار یکے نہ داشت علیے
زان ماندہ تڑاہ عافیت دور یر جہتہ ہریکی است مسطور بلبلیں پلید را سعت مزدور	جان اہل نفاق رہت بی نور بے شہد سعادت و شقاوت بشمن کہ بزیر بار بغض است

زبان زرد بود مرغ مشافق نیش است زبان خصم زبان بے حب علی شود نگوشت ار از بعد بنی ز جمع اصحاب	گز گلرخ دولت است مہجور از کشتنیان چنانکہ ز بنور تخت جسم و بارگاہ فغفور چاراند کہ مے شوند مذکور
---	---

در پاکی شان شکے نہ زیبے زبان چارے کے نہ داشت علیے	•
--	---

حاسد کہ گرفت کہینہ در دل دین داد بیا و بسہ دنیا بر خصم ز فیض ملک توفیق از شوق مجتہش کند نقص گو خصم نشین بسوسے کعبہ در رحمت شد نظام نظم پوسے سخن چنانکہ باید	نافرقت ز بک غم با حل این کار نکرد هیچ عاقل حاصل کہ گفت ہیج حاصل ہر مرغ کہ مے طپد ز سہل را ہی نبرے ازین منازل کردید بت نکوشائل از چار کس است در قبائل
---	--

در پاکی شان شکے نہ زیبے زبان چارے کے نہ داشت علیے	•
--	---

سن کلیم

من کلام شاه نعمت اندولی

<p>سالار صحابه مکرّم از تو خضر و شیب و آدم دین جسد صحابه معطّم حقا که نداشت قیصر و حم لبیل هزار گفت آن دم</p>	<p>اے شیر خدا امام عظیم آموخته علم من لدن آن جمله مهاجران و انصار این حال که قنبر تو وارث دوشینه باغ عالم غیب</p>
---	---

	<p>تا هست علی امام عالی است در مملکت دو کون والی است</p>	
--	--	--

<p>آئینه نسان بسا نمودند زنگ از دل ما همه زودوند با آل بنی مگر جو و اند در دوزخ هشتمین فتودند القصد با چشبین نمودند</p>	<p>دوشینه ببادرے کشودند از صیقل عشق شاه مروان آنها که بختی ندارند از جمله خوار جان جاہل دو شتم گذرے بدیر افتاد</p>
---	--

	<p>تا هست علی امام عالی است در مملکت دو کون والی است</p>	
--	--	--

<p>دو شتم سخن ز بهل اتی گفت من مدحت او چو گویم تو لطمک لحم را شنید سے خاک قدش بچشم روشن در مضبطه گذر چو کردم</p>	<p>وصفی ز کمال مر تشنه گفت چون مع و ثنا در ا خدا گفت این نکته مگر که مصطفی گفت هر کس که بدید تو تیا گفت پیر سے ز کرم بگوش ما گفت</p>
--	--

<p>تا هست علی امام عالی است در مملکت دو کون والی است</p>	
---	--

<p>دی قصه زار را بگفتند از خون حسین در حکایت در وقت صبا حیان قدسی در جنگ خنین و جنگ خیر در عالم غیب میگذشتم</p>	<p>وصفی بگل و بهار گفتند با لیل با هزار گفتند از حیدر شهنسوار گفتند از خواجه ذوالفقار گفتند بر من همه آشکار گفتند</p>
---	---

<p>تا هست علی امام عالی است در مملکت دو کون والی است</p>	
---	--

<p>بر سینه مرا بدل چه دارم</p>	<p>جز حسرت علی و گزندارم</p>
--------------------------------	------------------------------

<p>زان در پیر و گے غبارم زان بیکنم و کہ شاه وارم ز او ستاد مر است یا و گارم</p>	<p>روز یکم شوم غبار آلود آن در غنیمت بگرد از خود نکتم حدیث شاهی</p>
	<p>تا هست علی امام عالی است در ملکات دو کون والی است</p>
<p>در روز عزا غصه فرسے کرد شاهے کہ بچہ سرور سے کرد بانچہ شہ دل اور سے کرد باشیر خدا برابر سے کرد القصہ چنین سخنور سے کرد</p>	<p>شاهے کہ بھد حیدر سے کرد حقا کہ جزا و نبود کس، سچ صدرستم و زال کے تو اند ہر روئے نگ ران شاہید پروانہ شمع و دوشن با جمع</p>
	<p>تا هست علی امام عالی است در ملکات دو کون والی است</p>
<p>پوستہ گداس سے مفضل ایلم تو عن نبری کہ بے وقا ایلم با آل نبی خوش است تا ایلم</p>	<p>ما عاشق آل سیدھے ایلم داریم وفا باں حیدر بیگانہ شدیم از خواہج</p>

در صید شوق نعمت الله	تا هست زیاد و هو الله اکر
اندر ازلم چنین نمودند	آئینت زحمت اقتدا اکر

تا هست علی امام عالی است	
در مملکت دو کون والی است	

من کلام محبت بلگرامی	
----------------------	--

هست از حکم خالق کبر	مر نقی جانشین پیغمبر
در شنایش مصحف اجد	هست یوفون آیت اهر
شده نازل بشان او آیات	هجو الیوم و یلغ و کور
بل ای تحت پادشاهی است	بر سرش زانما بود افسر
هست روشن به بزم صیفش	شمع قریب و ابتغای کبر
شاهد قتل کفای و انزلت	در هر مرح او بود بنگر
این چنین راز رمز انفسنا	با تو میگویم اسے نکو محض

با محمد یکے است نور علی	
شده دین روشن از طور علی	

ان پد الله شیر یزدان است	زوج زهرا و شاه مرد است
--------------------------	------------------------

خیر منوما در باب یو ذون
 شاہد دعویٰ سے بزرگی او
 بر سپہر جلالتشس ہر دم
 در کتاب کمال دیندار کے
 ذات او ہست معصیت ناطق
 مونسان راز رنگ الفت او

این ہمہ فخر ابو بقر آشت
 آل سین وال عمر آشت
 بطلع الفجر ہر تابا آشت
 دوستیہاش جزو ایما آشت
 حجت اتد شاہد آشت
 نقش این نکتہ بر دل چا آشت

یا محمدی کی ہست نور علی
 شدہ دین روشن از نور علی

گفت درہ صفت اور رسول اتد
 بر سپہر حدیث شد روشن
 ذات تو نائب نبی باشد
 ہجو باب است بی سخن در باب
 ضربت او بغزوہ خندق
 غم فراز در صفت ہر چا آشت
 بہر اثبات دعویٰ این فخر

لحم لحم و ہم علی مولاہ
 انا کا الشمس حیدر ہست چوا
 انت منی ازین کند آگاہ
 شہر علم رسول را انشاہ
 افضل است از نماز ہر آگاہ
 فوج اعدا از تیغ او ست تباہ
 انا من نور واحد است گواہ

	<p>یا محمد کی است نور علی شده دین روشن از ظهور علی</p>	
<p>این احادیث کرده است اور اہل نبیش درین محیط جلا تا بروز جزا بود بر حبا فرض شد در شریعت غزا تا رجس جو عودۃ الوثقی دل مومن چو مرغ قبلہ تما ہر و علمان بخت الماوی</p>	<p>امد مصطفیٰ حکم خدا شد یقین چون سفینہ نوح است عترتش چون کلام ربانی دوستداری اہلبیت بنام ہست بہر طناب خیمتہ دین رو کند سوے کعبہ کولیش دایم از اشتیاق میخوانند</p>	
	<p>یا محمد کی است نور علی شده دین روشن از ظهور علی</p>	
<p>آن شہنشاہ با دل بیہ اور ذات او گوہر محیط وقتار جلوہ گرگشت آن شہ ابرار آن کیو ترکہ سے نمود شکار</p>	<p>خفت یر جا سے احمد مختار صدف کعبہ مولدش آمد بسر آسمان دوشش بنی بازہدش ز بار باز گرفت</p>	

یہ کتب

<p>غریب شد همراهِ او شرق و دو چای بیت بدست خود آن گران مقداد کرد روشن جو سطلع انوار</p>	<p>تا کرد و قضا منازاد سنگ از بام کعبه زد بر زمین همراهِ آسمان نقشم مرا</p>
---	---

<p>با محمدی کی است نور علی شده دین روشن از ظهور علی</p>	
--	--

<p>کرده اشش بو آفتاب مرا آبرو چون در خوش اب مرا بنیاید ره صواب مرا نبود حاجت شراب مرا از در او ست فتح باب مرا چه به بیداری و چه خواب مرا هر دم این بیت انتخاب مرا</p>	<p>زده ام هر یو تراب مرا کرد از فیض صافی جنبش شوق او بیخا بود است عشق ستم از جام هر روز ازل شده ام خاک استاز او نیست غیر از خیال تو پیش فیض معنی دهد ازین دیوان</p>
---	---

<p>با محمدی کی است نور علی شده دین روشن از ظهور علی</p>	
--	--

<p>بجن سطلعای غیر انام</p>	<p>یارب از فضل لایزال کرام</p>
----------------------------	--------------------------------

بدل و دین حضرت زہرا بسر خون نایق حسنین بچمن زار باقر و جعفر بعلی موسی الرضا و تقی بکرامات محمدی ہادی در سخاے محب آل نبی	بیقین علی علیہ سلام بعبادات عابد بانام بتجلی موسے ۲ گلفام بتقی و بہ عسکرے مادام کہ براہ ہدایت است امام بسر انجام نیک دہ انجام
--	--

با حسد علی است نور علی

شدہ دین روشن از ظور علی

من کلام فقیر بلگرامی

گویم صفت ز شاہ مردان شاہی کہ بکند وز زخیر در روز مصاف از نہیںش ہر کس کہ نشد ز جان غلاش فردا کہ مرا بخش پر سند اسے دشمن خانہ اندان حیدر	دانا در سول شہر یزدان پل ساخت برای اہل ایمان چون گاہ شود رخ دلیران جایشس بگنم است یزدان گویم بہ ترانہ شاد و خندان گریز کہ با تو کار دارم
---	---

<p>سن بندہ شاہ ذوالفقارم از خار جیان چه پاک وارم</p>	<p>بگذر ز سفیدی و سیاهی بیلا و مکن ز پرگتاهی مرخان هوا و مور و ماهی از مذہب خود بدہ گواہی مگر یزک با تو کار وارم</p>	<p>اسے مومن اگر نجات خواہی اولاد علیؑ امام خود کن ذرات جهان بذات او بند پر سنیہ ژانگیہ و شک اسے دشمن خاندان حیدر</p>
<p>سن بندہ شاہ ذوالفقارم از خار جیان چه پاک وارم</p>	<p>در جہل مکن در نیمم از خاک تشنہ منشین لعل و نمناک جز رنگ سیاہ و خار و خاشاک گر ہست ترا وقوف و درراک آن لحظہ کہ سر بر آرم از خاک مگر یزک با تو کار وارم</p>	<p>اسے کافر خارجی تا پاک دریائے حیات را طلب کن ہرگز زگناہ و رنسیابی سر چشمہ علی و آل او دان بد و من خستہ دل ہمین ست اسے دشمن خاندان حیدر</p>

<p>من بنده شاه ذوالفقارم از خار جیان چه پاک دارم</p>	
<p>من ابد بنی خلیفه سائیت در طلعت او گرفت رایت در دوزخ هشتمی ست جایت هر لحظه که جان ز من بر آیت مگر یزک با تو کار دارم</p>	<p>با دمی و امام باقاعنت خورشید با سرا و بگردید اسے خارجی از ره دو بینی این درد بخوانم از دل پاک اسے دشمن خاندان حیدر</p>
<p>من بنده شاه ذوالفقارم از خار جیان چه پاک دارم</p>	
<p>پر شیر خدا و شاه مردان کشته است تمام اهل کفران پیدا است ازو بخلق ایمان گویم بطریق اهل عرفان مگر یزک با تو کار دارم</p>	<p>من محمد بنگویم از دل و جان شاهی که بفریب تیغ تیرش بده شاه نجف علی و آن بود فردا که مرا بکشند پر ستم اسے دشمن خاندان حیدر</p>
<p>من بنده شاه ذوالفقارم</p>	

از خارجیان چه پاک دارم

<p>من بعد بنی علی ست سرور انگاہ بود امام بر حق + شو پیرو باقر سے با خلاص کاظم بشناس بارضا ہاش یارب بہ تقی وہم تقی وان از مذہب عسکری مددی</p>	<p>غوار شیر ہست و شیر آن زین عباد شاہ اکبر شو از دل و جان غلام جعفر تار سہ شو سے ہوا ز شیر جرے کہ فقیر کر دیکر جلد سخنم بود بوشکر</p>
--	---

اسے دشمن خاندان حیدر
نگریز کہ با تو کار دارم
من بندہ شاہ ذوالفقارم
از خارجیان چه پاک دارم

من کلام غمگین فی شیرازی

<p>اسلام اسی چرخ را بر خاک اہل التجا اسلام اسی صنادین حاکم روز جزا اسلام اسی در سجود چرخ را فاست</p>	<p>اسلام اسی خاک در گاہت فلک را تو اسلام اسی ابر رحمت بر خلائق از خدا اسلام اسی مہر و مہ از خستہ لوز و</p>
--	--

اسلام ای ہونستان پاک دین پیوستہ	اسلام ای گمراہان را در رہ حق رہنما
اسلام ای سرور دین صاحب حاج و ولہ	اسلام ای خستہ سلطان علی موسیٰ ضیا

اسلام ای بارگاہت مرتبہ کز و بیان	
اسلام ای آسائت سجدہ گاہ و قدسیان	

یا امام از غم پریشان روزگارم الامان	پر گناہ دشر مسارم رویا ہم الامان
از گناہ خویش بے صبر و قرارم الامان	چون بنفشہ سر بہ پیش سو گو ارم الامان
با دل پر خون و چشم اشکبارم الامان	مانده از جرم و گنہ دزیر بارم الامان
دردہ دین آگل امید خاتم الامان	راہ در عشق است نزان ذرہ ندام الامان
ہولناک از کور و زور و شمارم الامان	در ترازوی عمل بزرگم عیارم الامان

خواہم از روسے کرم ای سرور پروردگار	
گوشہ چشمی بجاالم افگنی روز خستہ	

یا امام دین بدر گاہت پناہ آورده ام	بندہ دار از بہر خدمت رو بہ آورده ام
کوہ عصیان با تین شد گاہ آورده ام	ز در و چون کمان پشت ذوا آورده ام
دفتر کردار از عصیان سیاہ آورده ام	نامتہ اعمال بر حرم و گناہ آورده ام
روزگار شیرہ و تانہ تباہ آورده ام	روی زرد و اشک گون رخسار آورده ام

بچ

خوشتر ادرسایه لطف اله آورده ام	رو بصد آمد و در امید گاه آورده ام
--------------------------------	-----------------------------------

چشم دارم که سگان در نکست ذالی ترا	تا امید از ورگه لطفت نگر دانی مرا
-----------------------------------	-----------------------------------

عربی مداح شد در مدح مشهور جهان از گل روی شما دار و هزاران سپاس در و گوهر میکند در گوش ارباب جهان باو شاها دارم از لطف شما امید آن از عذاب قبر با مهر شما یا بدامان	ای شهر دنیا و دین دولت این جان بچه بلبل آمده در گلشن بن مدح خون هر نفس از نذ طوطی از لب شکر نشان میکند مدح شما اجابت خاطر نشان وقت مردن باشد پیش که شما و در زبان
--	---

و ستگیر او شود لطف شما وقت سوال	تا نگرود از عقوبت در قیامت پانمال
---------------------------------	-----------------------------------

من کلام حکیم ثنائی

بیمار عالم افروز است نوز روز بده جامی که امروز است نوز روز میرغان فتنه آموز است نوز روز بجهد الله که امروز است نوز روز	بیا ساقی که نوز روز است نوز روز بده بر سینه فیروز است نوز روز بگلهامشده اندوز است نوز روز موز شید دل افروز است نوز روز
---	---

	<p>کہ تو حیدر خندان چون سراپند بتو صیفش جو گل لہکشا پند</p>
<p>برائے گل چین آراست سبزہ گے زبرد گے بلاست سبزہ کہ در پائے گل رخااست سبزہ از ان سر دفتر گکھااست سبزہ</p>	<p>جو خضر از بوستان برقا سبزہ گے پر پائے کہ بہمان است سبزہ مگر سر ما پے سود است سبزہ سیان باغ پا بر جاست سبزہ</p>
	<p>کہ کشتہ خالکپاسے شاہ کو مین محمد شمسوار قاب قوسین</p>
<p>دمیدہ سبزہ با یک سبزہ کہ بلبل آمدہ دیگر بہ گلزار دمیدہ سبزہ سترتا سر بہ گلزار قدح پیو دنیاوف سبزہ گلزار</p>	<p>دلاور وقت گل بگذرد بگلزار شگفتہ لالہ حمیر بہ گلزار گل درد است طشت زربگلزار نہان را ارغوان شکر بگلزار</p>
	<p>کہ خواند خطبے آل پیغمبر بہ گلہائے چین از روئے دفتر</p>
<p>نمودہ از وہن دندان شکوفہ</p>	<p>برون آمد جو گل خندان شکوفہ</p>